

KOMUNIKAT

o właścicielach i przejściach praw własności folwarku
Wargawa Stara — miejscu urodzenia Witolda Zglenickiego

W poprzednim zeszycie kwartalnika „Notatki Płockie” (1978 nr 4/97, s. 23—40) opublikowaliśmy 4 artykuły: Jakuba Chojnackiego — „O utrwalenie pamięci wybitnego Polaka inżyniera górnika-geologa Witolda Zglenickiego”, Zija Ali-Ogły Buniat-Zade (Baku) — „Witold Zglenicki a problem wydobywania ropy naftowej z dna morskiego”, R. Mamedzade (Baku) — „Bakijskie stronicze życia pana Zglenickiego” i Jakuba Chojnackiego — „Komunikat z dnia 30 listopada 1978 roku o ustaleniu daty i miejsca urodzenia Witolda Zglenickiego — „Polskiego Nobla”.

W tym zeszycie publikujemy — związany z wyżej wymienionymi pracami tematycznie — komunikat opracowany przez mgr. Wiesława Kubasińskiego, notariusza w Łęczycy.

KOLEGIUM REDAKCYJNE

W znajdującej się w Archiwum Państwowego Biura Notarialnego w Łęczycy księdze hipotecznej, założonej dla „Dóbr Ziemięskich Wargawa Stara z przyległościami w Powiecie i Obwodzie Łęczyckim, Województwie Mazowieckim położonych” oznaczonej w repertorium hipotecznym nr 790, składającej się z dwóch tomów — założonej 25 lipca 1820 r. — jako pierwotni współwłaściciele tych Dóbr wpisani są: Antoni Babski w połowie i małżonka jego Salomea z Babskich rozwiedziona Skotnicka — w drugiej połowie.

Antoni Babski swoją połowę tych Dóbr sprzedał w 1828 roku Erazmowi Skotnickiemu. Na skutek śmierci Salomei Babskiej jej połowa przeszła w spadku na jedyne jej syna z pierwszego małżeństwa Erazma Skotnickiego, który tym sposobem stał się wyłącznym właścicielem tych Dóbr.

W dniu 23 czerwca 1834 roku Erazm Skotnicki sprzedał Dobra Stanisławowi Załusce (Stanisław Załuska), a ten z kolei w dniu 27 lutego 1845 roku przeniósł ich własność na Weronikę z Załusków Zglinicką, i-o voto Skotnicką (żonę Konstantego Zglinickiego).

Weronika Zglinicka dnia 21 marca 1855 r. sprzedała Dobra Antoniemu Skotnickiemu, który w dniu 21 kwietnia 1858 roku sprzedał je Józefowi Tarnowskiemu, a ten sprzedał je dnia 3 maja 1866 roku Stanisławowi Kosseckiemu, od którego z kolei Dobra te przeszły na własność Wojciecha Pieniążka.

Tenże Pieniążek sprzedał je dnia 21 lutego 1873 roku Marii Dergiman, która z kolei sprzedała je 27 kwietnia 1880 roku Stefanowi Moczyńskiemu, ten zaś sprzedał je dnia 20 maja 1882 roku Franciszkowi i Władysławie (Władimirze) z Byszewskich małżonkom Niesiołowski, którzy w dniu 12 października 1899 roku podarowali je swemu synowi Józefowi Niesiołowskiemu.

Od roku 1908 za władania Józefa Niesiołowskiego rozpoczęła się parcelacja Dóbr i sprzedaż działek poszczególnym rolnikom. Między innymi Jan Michałowski kupił w dniu

18 stycznia 1908 roku dział gruntu obszaru 64 morgi 110 prętów kwadratowych miary ówczesnej (działki nr 8, 9, 30 i 31) za 10.405 rubli.

Jan i Aniela małżonkowie Michałowscy wymienioną nieruchomość wraz ze znajdującymi się na niej budynkami na mocy aktu sporządzonego przez notariusza Józefa Chrempińskiego w Łęczycy w dniu 15 czerwca 1917 r. nr rep. 1452 — sprzedali Józefowi i Stanisławowi małżonkom Sobczyńskim — za 25.920 marek polskich.

Józef i Stanisława małżonkowie Sobczyńscy część swej własności, tj. 20 mórg od strony zachodniej podarowali w dniu 4 września 1926 r. synowi Andrzejowi Sobczyńskiemu.

Na tym kończą się wpisy dotyczące przejść prawa własności.

Obecnym właścicielem nieruchomości — wielkości 19 ha — jest Zenon Sobczyński (syn Wojciecha i Genowefy) wraz z żoną Janiną Sobczyńską.

Informacja uzupełniająca:

Należy dodać, że z wpisu dokonanego w dniu 15/27 listopada 1893 roku w księdze wieczystej „Dobra Ziemięskie Wargawa Stara z przyległościami w Powiecie i Obwodzie Łęczyckim województwie Mazowieckim położone” — nr rep. hip. 790 wynika, iż Dobra te zawierały obszaru 302 morgi 74 pręty, co według miary aktualnej wynosi 169 hektarów 9 arów.

Zauważyć wypada odnośnie nazwiska „Zglenickich”, że w powołanej wyżej księdze wieczystej (księdze umów) na licznych dokumentach wielokrotnie uwidocznił się własnoręczny podpis Konstantego Zglenickiego jak również Wiktorii Zglenickiej — jako „Zglinicki” i „Zglinicka” np. na stronach 107, 131, 134, 138, 140 itd. księgi oraz jako „Zglenicki” np. strony 166, 174 księgi. Podobnie jest w aktach spisanych w księdze przez ówczesnych rejentów względnie pisarzy hipotecznych (pomieszanie nazwisk „Zglenicki” lub „Zglinicki”).